rozsévač rozsievač

6

jún / červen
2014
ročník 83

Časopis Bratskej jednoty baptistov • Časopis Bratrské jednoty baptistů

Duch svatý přebývá v nás

Závan Ducha

„Slova, která Duch svatý promluvil…"
Sk 5, 33

Duch svatý v praxi

Svět kolem nás je čím dál nespokojnější

Možná právě proto přijelo na česko-slovenskou konferenci sester BJB ve dnech 2. - 4. května 2014 tolik sester i bratří. Účastníci konference zaplnili celou tenisovou halu horního patra hotelu Satel v Popradu.
Svou majestátností nás po cestě do Popradu vítaly Tatry, ale ani ty se nemohou rovnat s majestátností Toho, který nás vítal v prostorách sálu společného setkávání. „To jsem zvědav, jak se sestry vyrovnaly s tématem „Pobožnosť so spokojnosťou,"pronesl bratr, sedící v řadě přede mnou. Škoda, že jsem se s ním už nesetkala, mohla jsem znát výsledek. Pravdou je, že během některých referátů by byl slyšet špendlík spadnout. Takové zde vládlo ticho. Síla, jakou náš drahý Pán podbarvil slova referujících sester, byla nezměrná a Duch svatý nás doslova nesl v Jeho síle.
Ale začněme pěkně od začátku. V pátek po poledni nás vítaly sestry z místního sboru. Vše měly perfektně připraveno, domluvena místa na parkování, takže jsme se všichni mohli rychle ubytovat a připravit se na první setkání. Večer nás přivítala sestra Judita Kolaříková. Vedla nás ve chválách a modlitbách, a tak jsme veškeré dění následujících dnů nejdříve společně předali do režie našeho Pána. Skvělou službu seniorům v domově sociálních služeb v Košicích s názvem: „Otcovo srdce" představily sestry J. Balážová a A. Jágerská. S Boží pomocí slouží stárnoucím spoluobčanům společně s bratrem Balážem. Na obrázcích jsme viděli tváře plné očekávání a vděčnosti.

Znovu jsem si uvědomila, že nic nemůžeme dělat, pokud se cele neodevzdáme do Božích rukou i se svými lidskými pohledy a nedokonalostmi. Poté nás přišla pozdravit prezidentka EBWU Aniko Ujvari a předsedkyně svazu maďarských žen Aniko Varga. Bratr Jozef Demian nám na závěr pátečního večera prezentoval svou a manželčinu bohatou službu „lidem na okraji" s názvem: Rómovia z Cinobane. Příspěvek jsme po písních bratra a jeho ženy uzavřeli společnou modlitbou.

Sobotní ráno zahájila sestra Věrka Černíková písní **„Ať Jeho slávy jsou plná moře, zem i nebesa"** a svou službu zpěvem zahájila popradská hudební skupina, která nás vedla po celou dobu konference. Přijali jsme pozdravy předsedy VV BJB v ČR bratra kazatele Milana Kerna a místopředsedy Rady BJB v SR bratra kazatele Jána Szőllőse. Zájemci mohli v průběhu konference nakoupit skvělé knihy z nakladatelství Didasko nebo přiléhavé letáčky z Brněnské tiskové misie. Sestra Laura Smolníková se ujala prvního referátu **„Hospodin je pro mne vším".** Uvědomili jsme si, že pokud uznáme, že Bůh je dostačující, teprve potom budeme spokojení. Verš: **„Nezostúpil som z neba, aby som konal svoju vôľu, ale vôľu Toho, ktorý ma poslal" (Ján 6, 38)** nás nutil k přemýšlení, co všechno v nás ještě je proti Bohu, co musíme vyznávat, abychom získali spokojenost. Spokojenost jsme hledali i v těch nejtěžších věcech... Během odpoledního referátu sestry Helenky Včelákové s názvem **„Jak přijmout svůj úděl"** jsme slyšeli svědectví, že Boží výchova může být krušná a velmi bolestivá. Ale je to tak proto, že nás má rád a nechce, abychom zahynuli. Život bez Boha vede k zatracení a je mnohem bolestivější – je totiž bez naděje a bez spokojenosti. V odpoledních skupinkách se pokračovalo v tématu, jak být spokojená i v utrpení. „Přijmout utrpení a ještě být spokojená? To přece nejde," říkaly mladé sestry, pro něž bylo zvolené téma obzvlášť těžké. Ale Pán Bůh nás může uschopnit i k přijetí velmi těžkého údělu. V dalším odpoledním programu jsme měli možnost modlit se za Izrael. Vedla nás sestra Hallerová. Sobotní večer patřil svědectví a koncertu pěveckého sboru JAS. Nedělní ráno začalo pod vedením sestry Ruth Maďarové a následoval třetí referát sestry Danky Hanesové s názvem **„Tým, ktorí milujú Boha, všetko spolu pôsobí na dobré".** Sestra nám představila našeho Boha v Jeho nezměrné velikosti. To On stvořil obrovitá i miniaturní tělesa s maximální možnou dokonalostí. Vyvstala otázka: **Kdo je Bůh** a kdo je člověk? Dovedeme Jej v Jeho velikosti pochopit? Musíme přiznat, že NE. A přesto si nás maličkých všímá, ví všechno o všech našich nejskrytějších myšlenkách. Ví, co uděláme, a přesto nás miluje takovou láskou, jakou si nedovedeme vůbec představit. S Ním smíme být na modlitbách neustále v kontaktu. On nám to dovoluje! Smíme být vůbec nespokojení? Vždyť bychom šli proti Bohu, proti svému Spasiteli, Zachránci, proti Tomu, který nás tak miluje a vytvořil pro nás všechno dokonalé. To nemůžeme dopustit. **Nenechme se ovlivnit tímto světem a jeho nespokojeností. Je na nás, abychom ovlivňovali svět. Buďme spokojení v pobožnosti.**

Marie Horáčková

Obsah

Svět kolem nás je čím dál nespokojnější.... 2
Chudobný ducho – bohatý v DUCHU..... 3
Prebýva v nás..... 4
Jak přijmout svůj údel..... 6
Tomáš Kriška 1962–2014..... 8
Vzpomínka
Rozloučení..... 9
Tomášove výzvy a výroky
Zo svedectiev 10
Kdo nás odlúči od lásky Kristovej?
Dílo Ducha svatého 12
Dôvod na reptanie?
Mistr Jan Hus..... 13
Závan Ducha
Modlitby 24-7 na novém web-u 14
Milé sestry
Celorepubliková misijní sbírka BJB
Pozvání - Nová modlitebna v Aši
Bratr kazatel Jan Pospíšil slaví 15
70. narozeniny
Anketa..... 16
Redakčné oznamy
Inzercia 17
Rádio7
Noemi - letní pobyty
Podzimní zájezd do Izraele
Ježiš Kristus - centrum viery
Obnovenie Rozsievača..... 18
v rokoch 1969 - 1978
Báseň - Jsem Dnešek..... 20

rozsievač • rozsévač
Časopis Bratrské jednoty baptistů v ČR a Bratskej jednoty baptistov v SR
Šéfredaktor: Jan Titěra
Zástupca šéfredaktora: Stanislav Kráľ
Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová, M. Horáčková, V. Pospíšil, E. Pribulová, E. Titěrová
Grafická koncepcia časopisu: Ján Boggero
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, L. Miklošová
Redakcia a administrácia: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45. E-mail: rozsievac@baptist.sk
Vychádza desaťkrát do roka.
Cena výtlačku: 1,35 €, predplatné na rok 13,50 € + poštovné. Poštovné pre zahraničie 29 € na rok.
Bankové spojenie: ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.
SR: SLSP Bratislava, č. ú. 11489120/0900, var. symbol 888.
Platby zo zahraničia: Názov účtu: Rozsievač – časopis Brat. jed. baptistov Súľovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU
Objednávky: ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4; **SR:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava
Uzávierka obsahu čísla 6/2014: 6. 6. 2014
Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava
SSN 02316919 – MK SR 699/92

Michal Kevický

Boh nás vedie k slabosti, k našim obmedzeniam – až za hranice našich možností a schopností. Znie to šokujúco. Vzbudzuje to až hrôzu. Predsa však je za tým nádherná Božia láska k nám. Práve na týchto cestách totiž zakúšame Boha, Jeho moc, Jeho pomoc, vzájomnú pomoc a starostlivosť, spoločenstvo skutočných bratov a sestier (tí falošní nás v týchto momentoch opúšťajú). Chudobní duchom zakúšajú tieto cesty. Oni sú závislí na Bohu (nie na sebe a svojom obdarovaní a zdrojoch...), a tak sa nechajú Bohom viesť aj na cesty, na ktorých nemajú všetko v rukách, na ktorých sú odkázaní na pomoc iných ľudí. Čo je však nádherné, je fakt, že takýchto ľudí nám Boh vždy pošle. On nás doslova vedie po cestách, keď potrebujeme iných, ich pomoc, doplnenie, korekciu, spoločenstvo...
Chudobní duchom sa týmto cestám nevyhýbajú. Preto sú blahoslavení a preto zakúšajú nebeské veci na zemi. Bohatí naopak: od týchto ciest utekajú, lebo pre nich je prijímať

Chudobný v duchu - bohatý v DUCHU

pomoc pokorujúce a nepríjemné. Chcú dosiahnuť svoj vlastný úspech. Porozumenie, že Boh nás vedie k vzájomnej závislosti, je podľa mňa kľúčové. Pokiaľ však budeme mať mentalitu bohatých, vytrhneme sa z Božích rúk a odmietneme Jeho cestu. Bohatí vykročia po cestách samostatnosti, nezávislosti, izolovanosti, anonymity. A práve toto je dnes v cirkvi takmer trendom.

Blahoslavení chudobní duchom, lebo ich je nebeské kráľovstvo. Matúš 5, 3

Boh nás však skrze Ducha Svätého spája v jedno telo (1K 12, 13; 2K 5, 14; Ef 4, 16). Máme sa usilovať zachovávať jednotu Ducha Svätého (Ef 4, 3). To znamená, že sme ju dostali, že medzi nami skrze Ducha Svätého pôsobí toto spojenie!
Nádherne to vidíme na príklade prvej cirkvi v Jeruzaleme krátko po vyliatí Ducha. Zakúsili pre nás možno nepredstaviteľné vyliatie Ducha – prebudenie. Títo kresťania spontánne predávali svoje majetky, aby mali všetci všetko spoločné, aby boli na sebe navzájom úplne závislí. Prekvapilo ma však, že nikto to od nich nechcel. Ani apoštoli to nevyžadovali a nevyučovali. Žiadne takéto pravidlo sa nestalo záväzným pre cirkev na iných miestach. Ani žiadne proroctvo sa tam neuvádza, v ktorom by to od nich chcel Boh. Boli tak naplnení Duchom Svätým a preniknutí Božou láskou, že toto bolo pre nich úplne prirodzeným krokom. Pre nás je to nepredstaviteľné. Vidíme tu však krásne to, čo pôsobí Duch Svätý a čo je Božím povolaním pre nás: a síce, aby sme spolu ako kresťania žili, niesli si navzájom bremená, starali sa o seba, pomáhali si, napomínali sa, povzbudzovali...
Vidím mnoho miest, kde kresťania spolu žijú a nielen chodia do cirkvi. Preto mám veľkú nádej, že Boh nás pripravuje na prebudenie v našej krajine. Aj preto potvrdzujem to, čo verím, že je Božím hnutím a Božou prípravou cirkvi na Slovensku na prebudenie.
Svätý Duch nás pozýva do spoločenstva, jednoty a hlbokých vzťahov. Doslova nás ťahá do vzájomnej závislosti. Pripravuje nás, aby sme boli sieťou, ktorá sa nepotrhá, keď sa ju Pán rozhodne spustiť na hlbinu a zachytiť davy ľudí. Táto príprava prebieha samozrejme v mnohých slabostiach, zápasoch, konfliktoch... Jednak preto, lebo nepriateľ vie, že „rozdelený dom neobstojí" (Mt 12, 25), a tak sa nás snaží rozkladať zvnútra. A jednak aj preto, lebo práve v bojoch a ťažkostiach sa osvedčí skutočná jednota, vernosť, odovzdanosť Bohu a sebe navzájom.

Verím, že ak budeme spolu ŽIŤ, potom si nás Boh bude môcť aj pouŽIŤ.

Autor úvodníka je kazateľ cirkevného zboru Viera BJB v Bratislave

Prebýva v nás

Chceli by ste byť diaľkovo ovládaní niekým alebo niečím iným? Nie je to až taká nezmyselná otázka, ako sa na prvý pohľad zdá. Pravdepodobne nikto z nás by nechcel byť diaľkovo riadený, ovládaný. Predsa však si niekedy kladiem otázku, že kto ovláda koho, či prístroje (či už televízor, auto, počítač, mobil) nás, alebo my ich?

Čoraz viac ľudí má predstavu, že sú niekým alebo niečím tajomným na diaľku ovládaní. Cítia sa manipulovaní bohmi, ufónmi, strojmi, duchmi, ktorí môžu preniknúť do ktoréhokoľvek človeka. Mnohí ľudia majú práve takúto predstavu o náboženstve, že to je manipulácia, diaľkové ovládanie ľudí.

Boží plán

Rôzne náboženstvá vymyslené ľuďmi sú plné príbehov o bohoch na zemi vo forme ľudí, zvierat, predmetov. Tieto ľudské predstavy a snahy však nemohli byť úspešné, dokiaľ sa Boh – Stvoriteľ sám nerozhodol, že zjaví ľuďom niektoré pravdy o sebe. On ustanovil spôsob kontaktu, komunikácie medzi Bohom a človekom, z ktorého vylúčil „diaľkové ovládanie", akúkoľvek formu manipulácie človeka Bohom a Boha človekom. On chce mať s nami vzťah založený na dobrovoľnosti, na láske, a nie na prinútení. Prišiel kvôli nám na zem v podobe ľudskej, ako človek Ježiš Kristus. Práve na Letnice oslavujeme jeden z Božích veľkých činov, krokov, ktoré uskutočnil v ústrety nám ľuďom – Jeho nový spôsob pôsobenia na tejto zemi v osobe Ducha Svätého.

„Či neviete, že ste chrám Boží a Duch Boží prebýva vo vás?" 1K 3, 16

Môžeme to nazvať aj príchodom Ducha Svätého. On tu však pôsobil už aj predtým, po Letniciach však začal pôsobiť novým spôsobom.

Bol tu vždy?

Duch Svätý ako osoba Božej trojice bol už pri stvorení tohto sveta a hneď v prvých veršoch Písma Svätého sa dozvedáme, že sa vznášal nad vodami (Gn 1,2) a podieľal sa na stvorení človeka aj zvierat (Ž 104, 30 a Jb 27, 3). Duch Svätý potom prehováral k ľuďom prostredníctvom prorokov (1S 23, 2 a Mi 3, 8) a vlastne všetky slová zhromaždené počas stáročí v Písme Svätom nevznikli náhodou, z vôle človeka, ale pod vedením a inšpiráciou Ducha Svätého: ***„... lebo nikdy z ľudskej vôle nepovstalo proroctvo, ale Duchom Svätým vedení hovorili (svätí) ľudia Boží"* (2Pt 1, 21).**

Pred Letnicami Duch Svätý zostával len v niektorých ľuďoch, napr. v Mojžišovi (Gn 41, 38), Jozuovi (Nu 27, 18), Danielovi (Da 4, 8). Na mnohých iných zostúpil pri nejakej konkrétnej udalosti a potom ich opäť opustil (napr. na sudcov, Saula, proroka Bileáma). Jeho pôsobenie bolo obmedzené na určitú skupinu ľudí, nebolo trvalé a ani také široké v spôsobe ako po Letniciach.

Božie zasľúbenia o Duchu Svätom

Hospodin už v Starom zákone zasľúbil, že situácia sa v budúcnosti zmení, a prorok Ezechiel prorokoval: ***„Dám svojho Ducha do vášho vnútra a spôsobím, aby ste chodili podľa mojich ustanovení, zachovávali a plnili moje nariadenia"* (Ez 36, 27).** Toto proroctvo potvrdil svojím zasľúbením samotný Pán Ježiš pred svojím odchodom, keď povedal: ***„A ja budem prosiť Otca a dá vám iného Radcu (Pomocníka, Obrancu, Utešiteľa), aby bol s vami až na veky, Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, pretože Ho nevidí ani nezná. Vy ho znáte, pretože pri vás ostáva a bude vo vás" (J 14, 16 – 17)**. Kým v čase pred Letnicami pôsobil Duch Svätý pri učeníkoch, po Letniciach bude pôsobiť v nich. To povedal Pán Ježiš! To je ten zásadný rozdiel! To je úžasný spôsob pokračovania Božieho diela, Božej prítomnosti na tomto svete. Pán Ježiš odišiel pri nanebovstúpení, aby Boh pokračoval vo svojej prítomnosti skrze Ducha Svätého.

Už nielen popri ľuďoch, ktorí v Neho veria, ale priamo v nich. Toto zasľúbenie sa naplnilo počas Letníc. Duch Svätý prišiel a naplnil zhromaždených, ktorí očakávali Jeho príchod (Sk 2, 4).

Prijal si Ho?

Duch Svätý, Boh, ktorý žije vo mne? Koľko kresťanov to neprijíma ako fakt, neuvažuje nad tým, čo to znamená. Žijeme ustráchaným životom, plným porážok, pričom Duch Svätý žije so svojou mocou vo mne. Myslíme si – možno aj kvôli tým prehrám, tým hriechom, že to ani nie je možné, aby Boh – Duch Svätý žil vo mne. Veríme skôr diablovým lžiam, a nie jasným vyhláseniam Božieho Slova. Písmo nám pritom veľmi jasne hovorí, že Duch Svätý žije od obrátenia a znovuzrodenia v každom veriacom človeku, ktorý v pokání vyznal svoje hriechy, prijal ich odpustenie v golgotskej obeti Pána Ježiša Krista a odovzdal Mu vládu nad svojím životom.

Písmo takýmto ľuďom dosvedčuje: ***„Vy však nie ste v tele, ale v Duchu, ak Duch Boží prebýva vo vás. Ale ak niekto nemá Ducha Kristovho, nie je Jeho“*** **(Rim 8, 9)**. V každom znovuzrodenom človeku prebýva Duch Svätý, bez Ducha Svätého nie je možné byť Kristovcom – kresťanom. Duch Svätý nielen prišiel na Letnice na zem, ale prichádza osobne a žije aj v tebe, ak si uveril v Pána Ježiša ako svojho osobného Spasiteľa. Na druhej strane Písmo veľmi jasne hovorí, že v tých, čo neveria, Duch Svätý neprebýva: ***„Prirodzený človek, pravda, neprijíma veci Ducha Božieho, lebo sú mu bláznovstvom a nemôže ich poznať“*** **(1K 2, 14).**

Prvá lož

Tá prvá lož, ktorou sa diabol snaží oklamať kresťanov, je, že v kresťanovi, ktorý hreší, nemôže prebývať Duch Svätý. Máme niekedy predstavu, akoby Duch Svätý prebýval len v tých najduchovnejších kresťanoch, ale vo mne, „obyčajnom“ kresťanovi, ktorý častokrát padá a hreší, predsa nemôže prebývať. Možno občas sa príde pozrieť... Nikde o niečom takom v Písme nečítame.

Pavel píše nasledujúce upozornenie práve ľuďom v Korinte, ktorí hrešili rôznymi ťažkými hriechmi (smilstvo, spory): ***„Alebo či neviete, že vaše telo je chrámom Ducha Svätého, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha, a že nie ste sami svoji? Veď veľmi draho ste boli kúpení“*** **(1K 6, 19 – 20a)**. Uvedomte si, kto ste, kto prebýva vo vás a za akú cenu, za cenu života Božieho Syna, ste sa dostali do tohto postavenia.

To, že v nás žije Boh – Duch Svätý, aj keď hrešíme, nás nemá viesť k tomu, že môžeme hrešiť, ale že si uvedomíme svoju hodnotu ako chrámu.

Druhá lož

Druhá lož, ktorou sa diabol snaží oklamať najmä nekresťanov, je, že v každom človeku je Boh, alebo inak, že každý človek je Boh, bez ohľadu na to, v čo verí.

To sa nám snažia nahovoriť rôzne panteistické filozofie, východné náuky a New Age.

Písmo nás neučí, že tým, že v nás prebýva Duch Svätý, sa stávame totožnými s Ním, a veľmi jasne hovorí aj to, že Boh ako Duch Svätý nie je prítomný v každom človeku. Každý z nás, každý veriaci kresťan, v ktorom žije Duch Svätý, je stále samostatnou osobou s vlastnou slobodnou vôľou.

Stále sa môžeme sami rozhodovať. To vysvetľuje, prečo môžu niektorí kresťania žiť život, ktorý nesvedčí o prítomnosti Ducha Svätého v nich.

Boh je v nás

Duch Svätý nie je manipulátor. Boh nás nechce riadiť ako robotov. Človek môže neposlúchať Ducha Svätého – Radcu, ktorý je v ňom, môže konať podľa svojich predstáv, môže obmedzovať Jeho pôsobenie. Aj veriaci človek je stále slobodná, nemanipulovaná osobnosť, prebýva v Ňom však neobmedzený Boh.

Boh je v nás, a pritom nás bez nášho vlastného rozhodnutia do ničoho nenúti. Túži po tom, aby sme rástli v poznávaní Jeho, v dobrovoľnej poslušnosti Jeho radám a vedeniu. Preto nás vyzýva vo svojom Slove, aby sme boli ***„naplnení Duchom“*** **(Ef 5, 18b)**.

Naplnenie znamená ovládnutie. Znamená, že som Duchom Svätým vedený, dobrovoľne sa mu podriadim, chodím, teda žijem, držím krok s Duchom Svätým.

Prejavy Ducha Svätého

Ak som plnený Duchom Svätým, dokážem ***premáhať hriešne telesné žiadosti*** **(Ga 5, 16)** a namiesto toho sa vo mne začne budovať postupne ***charakter podobný Kristovmu*** a zjaví sa ***ovocie Ducha*** **(Ga 5, 22 – 23a)**. Výsledkom naplnenia Duchom je aj *bohaté* ***duchovné spoločenstvo, chvála, uctievanie, ďakovanie, podriadenosť*** **(Ef 5, 19 – 21)**.

U človeka, ktorý sa podriaďuje vedeniu Ducha Svätého, sa objavujú a rozvíjajú rôzne ***prejavy duchovného obdarovania***, ktorými môže slúžiť domácim viery, ale aj ostatným ľuďom. V neposlednom rade je to neuhasiteľná túžba priniesť dobrú zvesť evanjelia ďalším ľuďom, ktorí ešte nespoznali Pána Ježiša Krista.

Si Jeho chrámom

Duch Svätý prišiel na Letnice, aby žil v nás, v každom znovuzrodenom človeku. Je to pre nás veľký Boží dar a zároveň aj výzva a zodpovednosť. Či nevieš, že aj v Tebe žije Duch Svätý, že si Jeho chrámom? Ak si kresťan a zabudol si na to, tak sa podľa toho zariaď a začni žiť v súlade s touto úžasnou skutočnosťou. Ty už predsa nemusíš žiť život plný porážok, môžeš víťaziť v moci Ducha a konať úžasné veci, o ktorých sa Ti teraz ani nesníva, ktoré Boh chce vykonať skrze Teba.

Ak si nie si istý, že v Tebe žije Duch Svätý, môžeš ešte dnes získať istotu tak, že vyznáš svoje hriechy a pozveš Pána Ježiša, aby sa stal Tvojím záchrancom, aby vstúpil do Tvojho života a stal sa Tvojím Pánom. On príde prostredníctvom svojho Ducha Svätého. Nepríde nasilu, jedine na Tvoje slobodné pozvanie.

Ján Szőllős
(redakčne krátené)

Jak přijmout svůj úděl

Aby réva vydala dobrou úrodu, odřezává vinař suché větvičky, které nerodí. Zanechá pouze část, ze které vyraší nový výhonek. Tak jedná Pán Bůh i v našem životě. Odřezává to špatné a dává nám novou šanci sladit náš život s Jeho vůlí. Vede nás podle svého plánu. Aby vinař dostal z hroznů potřebnou šťávu, musí použít lis. Lisem je pro každou z nás něco jiného. Pán Bůh ví, co způsobí, abychom se staly pokorné a použitelné pro Jeho plán.

V listu Římanům 8, 28 čteme: **„Víme, že všecko napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle Jeho rozhodnutí."**
Nejsou to naše záměry, ale Boží plán pro každou z nás. Často se nám zdá, že cesta, kterou nás Pán Bůh vede, je příliš strmá, příliš dlouhá nebo příliš pomalá. Je dobré si uvědomit, že Pán Bůh věděl o té cestě, kterou kráčím dnes, dávno než dnešek nastal. Věděl o trápeních, která mne potkala, která řeším právě teď, i o těch, která mne teprve čekají. Někdy nás napadá mnoho otázek. Pane Bože, proč je má cesta tak těžká. Myslíš to vážně, že mi přidáváš další trápení, když už se mi nyní zdá, že nemohu dál? **Často vidíme z našeho pohledu, co by se mělo stát. Chtěly bychom Pánu Bohu pomáhat, protože vidíme řešení.**
V knize proroka **Izajáše 56, 8–9** čteme: **„Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodinův. Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé, cesty vaše a úmysly mé, úmysly vaše."**
Co to znamená **Přijmout svůj úděl**? Znamená to **přijmout a respektovat Boží svrchovanost nade vším, co** se v mém životě **odehrálo**, čím procházím právě **v tuto chvíli**. Čím budu muset v **budoucnosti projít. Boží svrchovanost** znamená, že to, co Pán Bůh naplánoval pro náš život, uskuteční. Navzdory všem okolnostem. Protože pro Pána Boha není nic a nikdo překážkou. Pán Bůh říká:

„JSEM". On je minulostí, přítomností i budoucností.

Poslušnost v Boží svrchovanosti

Jsme ochotné poslechnout Boží hlas, který zpočátku mluví tiše? Když neslyšíme, použije Pán Bůh i důrazné zaburácení. Někdy je to v našem životě tak, že nám Pán Bůh musí něco vzít, abychom se dokázaly zastavit a zaměřit se na Něho. Bere nám to, co se nám líbí, na čem si zakládáme, na čem nám záleží. Pán Bůh vpustí do našich stojatých vod proud Jeho oživující moci, kterým nás chce vzkřísit k novému životu. K životu, kdy přijmeme svůj úděl se vším, co je v Boží svrchovanosti pro něj připraveno. Staneme se pokornými a v té chvíli můžeme slyšet i ten tichý Boží hlas.

Jakým způsobem Bůh hovoří?

Jsou to nejrůznější cesty ztrát, bolesti, nemoci, osamocení, nesnadné soužití s manželem, dětmi, stárnoucí rodiče, trpící děti.
Ztráta hmotných věcí je sice nepříjemná, ale nahraditelná. Vykradený dům, ukradené auto, peníze, to všechno je nepříjemné, ale zároveň příležitost pro druhé nám pomoci. Někdy nám Pán Bůh bere to, co hodně milujeme a je to nenahraditelné. Jsou to naši nejbližší, naše rodina. Jindy je to zdraví. Pán Bůh nás chce připravit na přijetí údělu. Chce nechat vyniknout to, co do nás vložil.

Boží přísnost

Žid 12, 11 „Přísná výchova se ovšem v tu chvíli nikdy nezdá příjemná, nýbrž krušná, později však přináší ovoce pokoje a spravedlnost těm, kdo jí prošli."
Pán Bůh od nás očekává poslušnost a neposlušnost trestá. Neposlušnost je hřích, který vyhnal Adama a Evu z Ráje. Neposlušnost nás i dnes žene do vyhnanství. Ztrácíme se, utápíme v pomyslných radostech a nevidíme to, co vidí Pán Bůh ve všech souvislostech. Pán Bůh jedná také přísně. Je to způsob, kterým nám otevírá duchovní zrak a přichází často přes samé dno našeho života. Je to zkušenost i mého života, kdy přišlo důrazné zastavení. Zastavení přišlo do doby klidného života v dostatku a hojnosti.

Ztráta syna

Bylo mi 37 roků. Jednoho sobotního červencového dopoledne odjel můj syn Martin na motorce. Nic netušíc jsem v klidu myla nádobí, dokonce jsem slyšela houkat záchranku, ale netušila jsem, že jede pro mého syna. Přesto, že měl helmu a jel minimální rychlostí, došlo u něj při nárazu do nákladního auta k poranění spánku a krvácení do mozku. Sousedé přivolali manžela, který u Martina zůstal do příjezdu sanitky a doprovázel jej do nemocnice, zatímco já jsem čekala doma na zprávu, co se stalo. Co když se stalo něco vážného a syn zůstane na vozíku? Byly to nepředstavitelně dlouhé minuty čekání a úzkosti. Chtělo se mi omdlít a necítit tu strašlivou úzkost, kterou jsem nikdy předtím nezažila a nerozuměla jí. Moje modlitba se omezila jen na volání čtyř slov: „Pane Bože, zachraň ho!" Když se manžel vrátil domů, viděla jsem na jeho výrazu, že se stalo něco hrozného. Ale to opravdu nejtěžší bylo slyšet z jeho úst, že Martin při převozu do nemocnice zemřel.

V mém životě nastal zlom

Věděla jsem, že Pán Bůh ke mně mluví. Byla jsem si vědoma, že jsem zklamala své rodiče, když jsem si vzala muže, který pocházel z rodiny, kde nežili s živým Pánem Ježíšem. Věřila jsem, že se to po svatbě změní, ale zatím jsem se stále víc podřizovala manželově rodině a nenašla sílu se vzepřít. Moje víra dřímala. V podobě smrti syna přišlo mé probuzení z dřímoty. Boží hlas říkal: „Už dost dlouho jsem se díval na tvojí neposlušnost." Pán Bůh mi otevřel svou náruč, kde jsem nemusela vysvětlovat, co se stalo, co prožívám. Bylo tak snadné v této chvíli klečet a vyznávat. Moje modlitba byla v prvních dnech beze slov, jen potoky slz tekly z mých očí. Byla to bolest, kterou jsem musela vyplakat. Po modlitbě přicházela úleva. Začala jsem denně číst Boží slovo. I v něm jsem nacházela mnoho útěchy a navzdory všemu jsem prožívala zvláštní pokoj. Věděla jsem, že Pán Bůh dopustil do mého života ztrátu jako zlom a skrze něj mne vede k novému životu s Ním. Bylo tak zvláštní prožívat veliký smutek i radost zároveň. Jedno oko pláče radostí a druhé smutkem, proto máme oči dvě. Byly to jistě i vyslyšené modlitby mých rodičů, kteří se za mne i celou mojí rodinu věrně modlili i v době, kdy jsem Pána Boha nedávala na první místo. Milovali mne, a proto volali k Pánu Bohu o pomoc, tak jak to dělám nyní já. Život v rodině šel dál. Učili jsme se žít každý se svou bolestí. Snažila jsem se manželovi říci o tom, jak mi Pán Bůh pomáhá a uzdravuje z bolesti, ale nechtěl o tom se mnou hovořit. Chodil často na hřbitov, kde se z bolesti vypovídal. Novou možnost zapomenutí našel v podnikání. Začal hodně pracovat a velmi se mu dařilo. Měl mnoho nápadů, které realizoval. Nechal se pohltit prací.

Ztráta manžela

Tři roky po smrti mého syna přichází do mého života další zlomová situace. Manžel jednoho dne odjel na výstavu do Brna a už se z cesty nevrátil. Havaroval na brněnské dálnici. Jeho vůz v mírné zatáčce vybočil z dálnice a on zůstal v autě na místě mrtev. Můj život se v mých 39 letech zastavil podruhé. Stala jsem se vdovou, ale už jsem znala Toho, který mne uzdravoval z bolestí. Věděla jsem, že životem kráčím s Ním. Z rodiny sice zůstaly trosky - já a moje třináctiletá dcera, ale ta se mi stala velikou oporou. Mnohému jsme se učily společně. Začaly jsme chodit pravidelně do sboru a bylo nádherné vnímat, jak Pán Ježíš to vše, v čem jsem jako matka selhala, překryl a připravil dceru k přijetí Jeho lásky. Při jejím křtu jsem si uvědomila, že nemohu prožít větší radost a spokojenost než v tuto chvíli. Byla jsem si vědoma, že se jedná jen a jen o Boží milost.

Vystúpenie spevokolu na konferencii

Tajemství, jak přijmout úděl, je zůstat pod vlivem Božího slova a přijmout Boží svrchovanost nade vším, co do mého života vpustí. On používá naše zlomená srdce i proto, aby někomu jinému ukázal život. Seznámila jsem se s paní – lékařkou, která zůstala po operaci páteře na vozíku a žila v Praze se svým manželem. Oba již dosáhli důchodového věku. Jednou, když se vrátila z vyšetření z nemocnice domů, se nemohla dostat do bytu, protože její manžel se oběsil na klice dveří. Bylo to děsivé. Rozuměla jsem tomu, co prožívá. Rychle jsem se zorientovala ve všech praktických záležitostech, protože jimi právě před několika dny prošla. Paní vděčně přijala Boží slovo. Mohly jsme spolu číst Žalm 23, který měl její manžel založený v Bibli. Nepochybovala jsem o tom, že v tu chvíli jsem na správném místě. Kdo může posloužit této ženě? Mohla jsem jí být v jejím zármutku na blízku a plakat s ní.

„Blaze tomu, z něhož je nevěrnost sňata, jehož hřích je přikryt. Svůj hřích jsem před tebou přiznal, svoji nepravost jsem nezakrýval." Ž 32, 1, 5

Má i pro mne Pán Bůh povolání?

Nezáleží na tom, kolik síly v sobě cítíme, abychom šly dál a pomáhaly druhým, ale záleží, jak odevzdaně chceme následovat Pána Ježíše a hledat Jeho vůli. Dejme si otevřít zrak pro povolání, které má Pán Bůh pro každou z nás. Jsme povolané k následování cesty víry. Je na nás, zda chceme odstranit vše špatné z našeho života a necháme se vést Mistrem, který ví, k čemu a ke komu nás povolává. On pro nás připravil schůdnou cestu pro zítřejší den. Na nic a na nikoho nezapomněl. Žádná zkouška není zbytečná, protože v Boží svrchovanosti přicházejí zkoušky ve správné etapě života, ve správný čas a nikdy ne nad naše síly.

Nechtějme měnit okolnosti a nechme růst víru

K růstu potřebujeme víru, která vydrží i v době, kdy Pánu Bohu nerozumíme. On, svrchovaný Bůh, má vše pod kontrolou a zasahuje Boží mocí. Změní to, co je z lidského pohledu nemožné. Někdy nám dá ve zpětném pohledu zahlédnout odpověď na otázku, proč nás vedl na pouště života. Osobně vyznávám se žalmistou: **Ž 119, 71 „Byl jsem pokořen a bylo mi to k dobru, naučil jsem se tvým nařízením."**

I když se náš život nebude odehrávat podle našich očekávání a představ, i když nám rodiče nedají, co potřebujeme, i když nikdy nebudu mít manžela, i když nikdy nebudu mít děti, i když mé dítě odejde od Pána Ježíše – JÁ PŘIJÍMÁM SVŮJ ÚDĚL, PROTOŽE VĚŘÍM SVRCHOVANÉMU PÁNU BOHU!

„I kdyby fíkovník nevypučel, réva nedala výnos, selhala plodnost olivy, pole nevydala pokrm, z ohrady zmizel brav, ve chlévech dobytek nebyl, JÁ BUDU S JÁSOTEM OSLAVOVAT HOSPODINA, jásat k chvále Boha, který je má spása. Panovník Hospodin je moje síla." Abakuk 3, 17-19a

Helena Včeláková

Výňatek z referátu z konference sester, dne 3. 5. 2014 v Popradu

Tomáš Kriška (5. 8. 1962 - 18. 5. 2014)

A vôbec, všetko pokladám za stratu pre vznešenosť poznania Krista Ježiša, môjho Pána. Pre neho som všetko ostatné stratil a pokladám to za odpad, aby som získal Krista.

Biblia, List Filipanom 3, 8

Tomáš Kriška

nás dňa 18.05.2014 vo veku 51 rokov predišiel do večného domova.

Tomáš Kriška sa narodil 5. augusta 1962 v Bratislave Jánovi Kriškovi a Jaroslave rodenej Jandušíkovej ako ich druhé dieťa. Prvé tri roky života býval s rodičmi v Bernolákove. V roku 1965 bol jeho otec pozvaný cirkevným zborom BJB v Tekovských Lužanoch za kazateľa zboru. Tam absolvoval v rokoch 1968 – 1977 základnú deväťročnú školu a v rokoch 1977 – 81 Gymnázium v Želiezovciach. Už v mladom veku uveril v Pána Ježiša Krista ako svojho osobného Spasiteľa a na vyznanie svojej viery bol pokrstený úplným ponorením.
Po zvolení jeho otca v roku 1981 za kazateľa zboru BJB v Bratislave sa presťahoval aj Tomáš do Bratislavy a nastúpil na štúdium na SEBF UK v Bratislave. Štúdium teológie ukončil v roku 1986.
V tom istom roku sa oženil s Ester rodenou Betkovou.
V manželstve im Pán Boh požehnal tri deti: syna Jána v roku 1986, dcéru Noemi v roku 1989 a o rok neskôr (v roku 1990) syna Jakuba.
V rokoch 1987 – 1989 absolvoval ZVS v Klatovoch a Seredi. Dňa 2. apríla 1989 nastúpil na kazateľské miesto v Lučenci.
Na konferencii zborov BJB v ČSFR v Prahe v roku 1990 bol Tomáš ordinovaný za riadneho kazateľa BJB. V tom istom roku prevzal aj úlohu duchovného vedúceho celoštátneho československého spevokolu JAS a od roku 1993 až do roku 1999 bol aj duchovným vedúcim slovenského JASu.
V roku 1996 bol zvolený za podpredsedu Rady BJB v SR a v rokoch 1997 – 2000 zastával post predsedu Rady BJB v SR. Svoju službu vo funkcii predsedu Rady BJB v SR vykonával ešte ďalšie dve funkčné obdobia v rokoch 2004 – 2010. Od roku 2004 zastupoval Bratskú jednotu baptistov aj v Riadiacom výbore ERC. V rokoch 2007 – 2009 bol podpredsedom ERC.
V roku 2005 po 16 rokoch služby v Lučenci pozval Tomáša zbor BJB Viera v Bratislave do služby kazateľa a v septembri 2005 bol inštalovaný za kazateľa v tomto cirkevnom zbore, kde obetavo slúžil až do svojej smrti.
Hneď po svojom príchode do Bratislavy, počas krutej zimy, keď zamrzlo v uliciach viac ako desať bezdomovcov, bol Tomáš jedným z iniciátorov vytvorenia nízkoprahovej ubytovne a rozvinutia služby ľuďom bez domova v rámci platformy zborov Kresťania v meste. V tejto platforme aktívne prispieval k vytváraniu a rozvíjaniu jednoty medzi kresťanmi v Bratislave a od jej vzniku v roku 2008 bol aj predsedom správnej rady tohto občianskeho združenia. Tomáš spolu so svojou manželkou Ester boli od roku 2009 aj iniciátormi, zakladateľmi a nositeľmi služby manželským párom v našej Bratskej jednote baptistov. Táto služba rýchlo prerástla hranice našej denominácie a aj hranice Slovenska. Tomáš sa plánoval tejto službe venovať v budúcnosti naplno.
Rád sa stretával s ľuďmi a rozvíjal vzájomné osobné priateľské učenícke vzťahy s mužmi vo svojom okolí. Vo voľnom čase rád športoval a hubárčil.
Hoci mu zákerná choroba, ktorú mu diagnostikovali pred dva a pol rokom, postupne uberala sily, Tomáš do poslednej chvíle verne slúžil na Božom diele.
My všetci sme túžili po tom a prosili sme, aby ho Pán ešte nechal medzi nami, ale Pán života a smrti ho odvolal do večného nebeského domova v nedeľu 18. mája 2014 nad ránom.

> ***„Lebo tak miloval Boh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.“ (Ján 3, 16).***

S vďačnosťou Bohu za všetko požehnanie, ktoré prostredníctvom jeho života mohli prijať, sa s Tomášom lúčia:
- Manželka Ester,
- synovia Ján a Jakub s manželkou Kristinou a synom Lemuelom Tomášom,
- dcéra Noemi s manželom Michalom,
- matka Jaroslava a sestra Marcela.
- Lúči sa s aj celá širšia rodina, lúčia sa ostatní príbuzní, známi, susedia a priatelia, ako aj bratia a sestry z cirkevného zboru BJB Viera a BJB Lučenec, kde pôsobil ako kazateľ, a z ostatných cirkevných zborov rôznych denominácií, ktorí tiež s vďačnosťou prijímali požehnanie z Tomášovho života a služby

Vzpomínka

Co nám připomíná Duch svatý?

Ve vyznání sestry Hallerové (str.11) je přesně to, co se nám snažil bratr Tomáš Kriška vštěpovat: Odhalit se před druhými, veřejně vyznat svoje hříchy, viny, vše, co mi Duch svatý připomíná, co jsem udělala nedobře. Sám to takto jako pastor praktikoval a svědčil nám, že teprve potom se mnozí ve sboru otevřeli Bohu a přicházeli k Němu s důvěrou. Tomáš nám ukazoval, že že život je o vztazích. Nic nepředstíral, byl moudrý, upřímný, otevřený a přátelský. Dovedl soucítit s druhými, plakal s plačícími, dovedl povzbuzovat, byl výborným učitelem. V přípravách na manželské kurzy nás kromě jiného učil, vyzýval nás, abychom mluvili otevřeně o zklamáních a bolestech, které jsme způsobili druhým, a veřejně z nich činili pokání, otevřeně a bez bázně.
Na posledních manželských kurzech na Slovensku i v Česku nám Pán dal zažít jeho skvělou školu. Toužili jsme naučit se od něj víc, ale Pán měl jiný plán.
Tomáš už je u Něj doma a raduje se v Jeho přítomnosti, zatímco nás poslední cesta na světě a setkání s Ním na věčnosti teprve čeká. Děkujeme Pánu, že nám daroval milost setkat se v životě s Tomášem, jehož služba se nás dotkla a nese plody dál do budoucnosti podle Božího rozhodnutí.

Marie Horáčková

Rozlúčenie

Foto: Monika Guttmanová

V piatok 23. 5. 2014 sme sa rozlúčili s naším drahým bratom a kazateľom Tomášom Kriškom. Bolo to vzácne zhromaždenie plné ľudí a plné vďaky za mnohé Božie dary a požehnanie skrze Tomášov život a službu.

To, čo by som vám rád povedal o Tomášovi, je niečo z toho, čo som mu napísal ešte pred dvoma rokmi:

„Verím, že si muž, ktorý prináša zmenu. V niektorých prípadoch ju len iniciuješ a posúvaš ľudí v ich povolaní, a v niektorých veciach ju nesieš – doslova si jej prorokom. Boh používa tvoju zlomenosť, otvorenosť hovoriť o zlyhaniach, tvoju túžbu po pravde, ale aj tvoje osobné vodcovstvo. Je to Jeho vplyv prostredníctvom teba. Nepotrebuješ postavenie ani funkčnú pozíciu autority. Nemusíš sa báť ľudí, cirkvi a jej štruktúr a pozerať sa cez toto všetko. Pán ti už dlhšie dáva optiku Jeho kráľovstva. Áno, Tomi, verím, že si Jeho apoštolom – zrejme apoštolom uzdravenia v pokání, uzdravenia manželstiev, uzdravenia jednoty cirkvi." (Máj 2012, pred jeho odchodom na trojmesačný sabatikal.)

Viem, že teraz si všetci Tomáša pripomíname. Bol by som však rád, keby sme „to Božie", čo Tomi ako Jeho apoštol niesol, zobrali s plnou vážnosťou a niesli to ďalej: úprimné pokánie, budovanie manželstiev, jednotu a spoluprácu kresťanov.

„Drahý Tomi! Som naozaj rád, že môžeme už niekoľko rokov kráčať spolu, a znovu si uvedomujem, že si pre mňa nielen kolegom v službe, ale aj vzácnym a kľúčovým priateľom. Teraz, pri tvojom jubileu, by som aspoň niečo z toho chcel vyjadriť aj takto konkrétne:

Tieto tri Pé, ktoré som od teba mohol zakúsiť, pre mňa veľa znamenajú: tvoje prijatie, tvoje skutočné počúvanie a tvoj priateľský postoj. Vďaka nim môžem byť pri tebe sám sebou a ty asi vieš, aká krehká je moja sloboda pred ľuďmi.

A toto ďalšie Pé je ako zástava, ktorú dvíhaš a hrdinsky nesieš: Pravda. A nesieš ju v láske. Tomi, tvoja pravdivosť a zápas o pravdu aj v zložitých situáciách vzťahov je niečo, čo mi svieti ako maják. Je mi vzácne, ako „drasticky" úprimný vieš byť voči sebe a láskavo úprimný voči iným. Fandím ti, učím sa od teba a stojím v tomto za tebou.

Na začiatku našej spolupráce som videl asi len naše rozdiely. Teraz však mám pocit, že vidím iba – a sú to vlastne ďalšie Pé-čka – spoločné pohľady, postoje a prieniky. Udivuje ma to. A asi je to jedna z tých ingrediencií priateľstva. Akoby nás Boh spojil. Nie akoby. On to urobil. Verím tomu. A ďakujem Mu za teba. A ďakujem aj tebe, že si taký, aký si, a že môžeme ísť spolu." (Júl 2012, pri príležitosti jeho okrúhleho životného jubilea.)

Myslím, že teraz je čas, keď môžeme pevne uchopiť to, čo nám Boh skrze brata Tomáša Krišku hovoril a ukazoval. A tieto jeho „Pé vlastnosti" – a možno mnohé iné, ktoré sme zakúsili s Tomášom v osobnom vzťahu a spolupráci s ním – by sa na základe jeho príkladu mohli stať aj našimi.

Pamätajte na svojich vodcov, ktorí vám hovorili slovo Božie, a pozorujúc, aký bol ich východ, to jest koniec ich obcovania, nasledujte takú vieru (Židom 13, 7).

Michal Kevický
kazateľ cirkevného zboru Viera BJB v Bratislave

Tomášove výzvy a výroky

Dokážem nasledovať Tomášov príklad v tom, akou mi on bol oporou, priateľom na telefóne?

Komu sa môžem ja stať takou oporou a priateľom?

Môžem hľadať a spoznávať Boha viac a rásť do Jeho podoby tak, ako do nej rástol Tomáš do posledných chvíľ jeho života tu na zemi.

Môžem žiť Tomášovo krédo: „Najdôležitejšie sú vzťahy, všetko ostatné sú len detaily," a pokračovať tak v Božom diele.

Nesmiem brať takýchto vzácnych ľudí v živote ako samozrejmosť, ak tu sú.

Ak mám pre niekoho povzbudenie a ocenenie, musím mu to povedať hneď, kým sa dá...

Boh môže použiť Tomášov odkaz pre nás na oslavu svojho mena a budovanie svojej slávy.

Využívajme potenciál našich pádov a zlyhaní, ako to robil Tomáš, nechajme sa zo zlyhaní povzniesť Pánom a nechajme sa použiť.

„Človek je taký zdravý, ako sú zdravé jeho vzťahy."

„Najdôležitejšie sú vzťahy, všetko ostatné sú len detaily."

„Priateľstvá, ktoré vytvárate, sa môžu stať učenníckymi vzťahmi. Ak chceme vytvárať zdravé učenícke vzťahy, potrebujeme vytvárať priateľstvá."

Tomáš Kriška

Zo svedectiev...

...členov a priateľov zboru Viera o živote a službe Tomáša Krišku na zhromaždení zboru Viera BJB v Bratislave dňa 25. mája 2014

Muž, ktorý sa bál Boha.
Boh ho učil pokore, neťažkal si na svoj osud, slúžil pokorou ľuďom okolo seba.
Veľmi sa ma dotýkalo, keď hovoril verejne, za kazateľňou o svojich slabostiach, zlyhaniach, závislosti.
Bol otvorený, zraniteľný, hovoriaci o svojich slabostiach.
Môj priateľ, duchovná autorita.
„Priateľ na telefóne", počúval a stál pri mne vždy, keď som to potreboval.
Bol pre mňa stelesnením jednoty a integrity Božieho slova a osobného života.
Veľký človek, dokázal mi zjaviť Božiu lásku veľmi vzácnym spôsobom tak, ako nikto iný v mojom živote nedokázal.
Ak som niekedy pochyboval, či má zmysel žiť kresťanský život, Tomášov život bol pre mňa živým dôkazom, že sa dá žiť kresťanský život vzácnym spôsobom s pravdou v láske.
Tomáš bol Boží služobník, povolaný Bohom, aby viedol cirkev.
Žil život plný svedectva o Bohu.
„Objímajúci kazateľ", bezprostredný, zo srdca objímajúci.
Pohotový pomôcť, stretnúť sa, porozprávať sa, vypočuť.
Môj brat, priateľ, líder, duchovný otec.
Nikto nemal na môj život taký vplyv ako on.
Zakúšal som vedenie od Pána cez Tomášovu „pravdu v láske".
Netlačil, nepoúčal, vždy mi povedal pravdu o mne s ľahkosťou a láskou.

„Môj najlepší priateľ a kamarát" pre mnohých.
Pri jeho podaní ruky a objatí som cítil povzbudenie a Božiu prítomnosť.
Úprimný, otvorene vedel povedať aj to, že nevie pomôcť.
Celý jeho život bol o vzťahoch, s priateľmi, rodinou, nepriateľmi, s každým v jeho okolí.
Vyznačoval sa „tromi P" – prijatie, počúvanie a priateľstvo.
Mal „nos" na mužov, ktorí sa „poflakovali" a schovávali za svoje výhovorky, spriatelil sa s nimi, venoval sa im, pokračujeme v skupinke, ktorú založil.

Dokázal získať pre Krista ľudí, ktorí by do tradičného kresťanského prostredia len tak ľahko neprišli.
Dokázali vytvoriť spolu s Michalom Kevickým vzácnu spoluprácu v jednote. Ich vzájomný rešpekt výrazne podporoval ich snahu budovať Božie kráľovstvo.
Vždy mal povzbudivý úsmev, množstvo empatie.
Posluchač, vedel pochopiť, čo som sa mu snažil povedať, povedal to ešte raz a lepšie, ako som to povedal ja.
Využil potenciál svojich pádov na premenu, ktorú môžeme zažiť, ak sme otvorení tomu, čo nás Boh chce naučiť.
Bol úprimný a autentický, poučil sa zo zlyhania.
Spolu s Esterkou nám veľmi pomohol v manželstve.
Naučil som sa pri ňom, že nie je správne byť vo vzťahoch ostrý a tvrdý.
Tomáš s Ester boli prví, ktorých som počul vyznať niečo, čo sa predtým nevyznávalo, bolo to v cirkvi tabu a myslím, že táto otvorenosť otvorila dvere pre ich službu.
Učil ma veci, ktoré sám robil.
Vedel okamžite zareagovať na moje potreby ochotou sa porozprávať, počúvať.
On to nemal naštudované, mal to prežité s Bohom.
Prvý, kto prišiel s kultúrou zraniteľnosti.
Ja by som nepovedal otvorene o svojich chybách, lebo som sa bál, že ľudia si ma nebudú vážiť, na jeho otvorenosti som videl, že Boh je verný, aby mi pomohol v zraniteľnosti.
Vedel byť prostriedkom zjednotenia.
Medzi ním a pastorom Michalom nebola rivalita, ale nádherná bratská láska.
To, že máme vzťahy také, aké sú, je Božia zásluha, ale aj výsledok spolupráce týchto pastorov.
Miloval ľudí, kedykoľvek ste sa s ním stretli, našli ste ho s úsmevom, objatím, nesťažoval sa, bol ochotný počúvať.
Jeho život by som prirovnal k životnému behu, na konci ktorého je odmena. Tomáš sa snažil až do konca zabehnúť čo najväčšiu časť trate.
Tomáš s Esterkou na manželských seminároch šli s príkladmi zo svojho života, vyznali svoje previnenia, to bolo veľmi silné.
Hovoril slovo plné nádeje.
Jeho slovo bolo veľmi úprimné, mala som pocit, že sa nemusím hanbiť za to, čo cítim.

Jeho slová s vami zostanú.

Rakovina nemůže...

„Jestliže budeme vyznávat své hříchy, Bůh je věrný a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy a očistil nás od všeliké nepravosti.“ 1. Janova 1, 9

Rakovina nemůže zabránit našemu zmrtvýchvstání

Zhodnocení života a služby bratra Tomáše Krišky jistě napíší lidé, kteří mu stáli mnohem blíž než já, kteří jej věrnými modlitbami po léta provázeli v jeho statečném boji s rakovinou.

Víme, co rakovina nemůže:

Rakovina je velice omezená...
nemůže zmařit vaši lásku,
nemůže rozbít vaši naději,
nemůže ohlodat vaši víru,
nemůže vám odebrat pokoj,
nemůže zničit vaši důvěru,
nemůže zabít vaše přátelství,
nemůže vás zbavit vzpomínek,
nemůže utlumit povzbuzení,
nemůže napadnout vašeho ducha,
nemůže zkrátit věčný život,
nemůže uhasit Ducha,
a už vůbec nemá sílu zabránit vašemu zmrtvýchvstání.

Don Richardson

Vlastně ani nevím, jak dlouho Tomáš, rodina a kruh přátel věrně a statečně s touto diagnózou bojovali, kolik roků Pán Bůh Tomovi přidal. Před nedávnem jsem se dozvěděla, že lékaři dávají Tomovi už jen dny a posléze jen hodiny života. Aniž bych se ztišila před Pánem a chtěla znát a přijmout Jeho vůli, řekla jsem. „To tedy ne, Pane! Tomáš přece už nepatří od svého znovuzrození do rodiny postižené rakovinou.
Je Boží syn, Boží dědic a spoludědic Pána Ježíše. Ty ho budeš mít celou věčnost, to nám ho nemůžeš nechat do Tvého návratu?“ Ani jsem si neuvědomila, kolik je v tom vzdoru a pýchy.
Kde je ta moje vyhlašovaná *„naslouchající modlitba“*, abych se zeptala Pána na Jeho vůli, která je VŽDYCKY dobrá, libá a dokonalá? Svou pýchou a vzdorem jsem zarmoutila mnohé věrné modlitebníky, kteří po celé roky s modlitbou a půstem stáli za Tomášovou požehnanou službou. Musím to veřejně vyznat v Církvi, abych se mohla vrátit do postoje pokory a tichosti, té základní lekce, které se nikdy nedoučím. Prosím za odpuštění všechny, které jsem svým postojem pohoršila, abych směla přijmout odpuštění a očištění v drahé Beránkově krvi. O to prosím zejména Tomovu zarmoucenou rodinu.

Babička Ludmila Hallerová

Kdo nás odloučí od lásky Kristovy?

Římanům 8, 35

Kdo odloučí mne od Tvé lásky, Pane?
Vždyť Tvoje ruce,
ruce probodané
tak pevně drží slabou ovci Svou!
A nechť se vlny kolem hrůzně dmou,
má kotva drží divém ve příboji
a lano víry, jež mne s Tebou pojí,
nepřerve zloba, ani přízeň světa.
Když vše se chví,
když bouř i trůny smetá,
má Skála stojí
vprostřed zmatků, vírů.
Kol neklid, boj,
v Ní tišiny jsou míru.
Toť pevný bod v tom světa kolotání.
Tu srdce pokoj má,
tu zmlknou tužby, přání,
neb tam mám v Kristu všecku plnost svoji,
zde láska Tvá mne věčně uspokojí,
zde zmlkne každé *proč,*
jež srdce rozrývalo.
Už klidně spočívám,
byť cokoliv se dálo
v Tvé ruce, Kriste, za mne probodané:
Z Tvé lásky NIC už nevyrve mne, Pane!

Zdena Garajová,
Na hrnčířském kruhu

Stretnutie v Račkovej doline, 2013

Dílo Ducha svatého

„Proto zanechte lži a mluvte pravdu každý se svým bližním, vždyť jste údy téhož těla. Hněváte-li se, nehřešte. Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce a nedopřejte místa ďáblu. Kdo kradl, ať už nekrade, ale ať raději přiloží ruce k pořádné práci, aby se měl o co rozdělit s potřebnými. Z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům přineslo milost. A nezarmucujte svatého Ducha Božího, jehož pečeť nesete pro den vykoupení. Ať je vám vzdálena veškerá tvrdost, zloba, hněv, křik, utrhání a s tím i každá špatnost. Buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám“ (Ef 4, 25-32).

Duchovní zápas o čistotu církve trval několik století. Křesťané byli rozdělení. Někteří zastávali názor, že na kříži netrpěl Boží Syn. Část křesťanů byla přesvědčena, že Bůh si Ježíše adoptoval, apod. Zdravé jádro křesťanů věřilo, že Ježíš z Nazaretu byl pravý Bůh i pravý člověk v jedné osobě.
Na ekumenickém koncilu v Efezu, v roce 431, řešili přítomní problém Kristovy osoby. Z koncilu nakonec vyšlo něco velmi zásadního, že Ježíš z Nazaretu je pravý Bůh a pravý člověk v jedné osobě. Jednalo se o ozdravění a obnovení křesťanstva. Zde byl při díle Duch svatý! Dosažení jednoty mezi křesťany západního i východního světa je tím, čím dodnes křesťané žijí a budou žít - že **Ježíš je pravý Bůh a pravý člověk v jedné osobě.** Do církve se postupně dostalo mnoho různých věcí, které křesťany rozdělovalo a ještě rozděluje, ale to nejzákladnější, co vzešlo z ekumenického koncilu, zůstalo a zůstane. Zvítězilo to, co zvěstovali apoštolové, co zvěstuje Nový zákon o Kristu, kým Kristus je.

U Cesareji Filipovy se Pán Ježíš ptá svých učedníků, za koho jej lidé pokládají. Učedníci odpověděli: Jedni tě pokládají za Jana Křtitele, jiní za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků. Pán Ježíš se ptal svých učedníků, za koho jej pokládají oni. Petr říká: **„Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého“ (Mt 16, 16)).**
Pán Ježíš hned na to hovoří o svém utrpení, které ho má potkat v Jeruzalémě.
Vraťme se ještě k Efezskému sboru, do doby, kdy jim apoštol Pavel píše dopis. Položme si otázku: **Je možné se hněvat a nehřešit?** Podívejme se do doby před naším letopočtem na jiné zvyky, mezi jiné lidi, do roku asi 580-500 před Kristem, ke známému řeckému matematikovi PYTHAGOROVI (Pythagoras ze Samu byl legendární řecký filosof, matematik a astronom. Byl také veřejně činný, pozn. redakce).
Co požadoval Pythagoras od svých žáků? Pokud některý jeho žák urazil svého spolužáka do takové míry, že mezi nimi nastal hněv, museli se spolu smířit a vzájemně se bratrsky políbit ještě tentýž den, před západem slunce. V tom byl Pythagoras nesmlouvavý.
Ze staré doby se zachovala modlitba jednoho židovského rabína:
„Pane, nikdy mi nedovol zhasnout, dokud v srdci živím urážku proti svému bližnímu.“
Apoštol Pavel jakoby citoval PYTHAGOROVY myšlenky:
„Hněvejte se, ale nehřešte, nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce.“
Pavel neříká: nehněvejte se. Ale ve svém hněvu nehřešte. Umíme si představit, že se můžeme hněvat a nehřešit? Hněv, nad nímž zapadá slunce, je jako rakovinový nádor, který bují. Je to nádor, na kterém se vytvoří tvrdá skořápka. Čím déle člověk v hněvu setrvává, tím se na jeho srdci tvoří den co den tvrdší skořápka.
Hněv ubližuje zejména tomu, kdo hněv v srdci uchovává. Tam, kde zůstává hněv, je pelíšek pro satana. Jakmile člověk překročí délku hněvu, dostává se do satanovy pasti. Délka hněvu je vyměřena jen do západu slunce! Z Písma také vyčteme upozornění, abychom nemluvili špatná slova! Co všechno obnášejí ta špatná slova? Někdy může být slovo ostré jako meč. Špatná slova jsou i pomluvy, hádky. Je to všechno, co ubližuje jiným lidem. Ať z našich úst vycházejí jen slova, která léčí bolesti jiných lidí, budují mezilidské vztahy. Křesťané v Bitinii, v Malé Asii, měli tuto zásadu: Vyslovit takové slovo, které nehanobí člověka, za co se křesťan nemusí stydět před lidmi ani před Bohem. **„Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích“ (Mat. 5, 16).**
Jestliže bude Duch svatý při díle mezi námi, budeme obyvatelé Božího království.

Vlastimil Pospíšil

Dôvod na reptanie?

„Dobroreč Hospodinovi, moja duša, nezabúdaj na nijaké z jeho dobrodení“ (Ž 103, 2).
Ak máš v chladničke dosť jedla, máš si čo obliecť, strechu nad hlavou a lôžko, kde hlavu skloníš, potom si bohatší ako 75 % obyvateľov sveta. Ak máš peniaze na účte a ešte niečo v peňaženke, patríš k tým 8 % obyvateľov zeme, ktorí tvoria zámožnú vrstvu.
Ak si sa dnes ráno zobudil zdravý, máš sa lepšie ako milióny ľudí, ktorí tento týždeň neprežijú. Ak máš Bibliu, tak vlastníš zvláštne požehnanie. Tretina ľudstva nemá prístup k Božiemu písanému slovu. Ak máš rodičov a tí žijú ešte stále v šťastnom manželstve, potom patríš k výnimkám v našej krajine. Ak veríš v Pána Ježiša ako svojho Vykupiteľa, patríš k tej najpožehnanejšej časti ľudstva na tomto veľkom svete. Ak si sa včera modlil za konkrétne veci a dnes možno tiež, potom patríš k malej šťastnej menšine, ktorá verí, že Boh počuje a vypočúva modlitby. Ak môžeš čítať tieto riadky, tak si na tom lepšie ako takmer dve miliardy ľudí, ktorí nevedia ani čítať, ani písať. Prečo si ešte nespokojný? Máš všetky dôvody, aby si bol vďačný.

Podľa GBV Dillenburg GmbH

Mistr Jan Hus

V zámku zaskřípal kovový klíč,
Mistr Jan se probudil,
hlavu vložil do dlaní,
naslouchal.
Sklonil se k tiché modlitbě.
Pak vztyčil hlavu a pozoroval,
co se bude dít.

Myšlenky mistra Jana
jak blesk letěly do Betléma,
do Betléma v Praze,
rozloučit se s posluchači,
s těmi milými Pražany,
jimž týden co týden
o Mistru všech mistrů zvěstoval.

Klíč v zámku znovu zaskřípal,
kdosi jim otočil,
zlozvěstně klíč zavrzal.

Malou skulinkou dveří
proniklo světlo lucerny.
Mistr Jan měl oči zavřeny,
srdce sevřené,
ruce sepjaté
k tiché, vroucí,
již poslední modlitbě.
V duchu objímal věrné přátele,
odpouštěl nepřátelům.

Loučil se s nocí,
s tou dnešní –
již poslední.
Den, který očekával,
byl také poslední.
Loučil se i se svým vězením.

„Mistře Jene, máš ještě příležitost,
můžeš odvolat!
Zachraň se, Mistře Jene, pokud je čas."
Zněl sice známý, ale nepříjemný hlas.

Mistr Jan děl:
„Nevím, co mám odvolat, nevím.
Což mám Krista zapřít,
své posluchače zradit?
Ne, to nikdy, nikdy!"

Ještě byla tma,
když Mistr Jan dobojoval boj víry.

Těžké dubové dveře se otevřely,
světlo lucerny dopadalo
na klečícího Mistra Jana.
Jeho tvář ve světle lucerny
svítila, jako zář,

jakoby plameny ohně šlehaly.
Nepálily.
Pravda Boží neshoří!

Mistr Jan vstal,
šel vzpřímený
přes plameny
cestou přímo do nebe.

Děkoval, že ho jeho Pán a Mistr
touto cestou vede
z Kostnice
do nového Jeruzaléma.

Vlastimil Pospíšil

Závan Ducha

Ti, kteří zamířili do Horní místnosti (viz Skutky 1 a 2 kapitolu), milovali Ježíše hluboce. Byli vyučeni v Kristově škole. Činili zázraky, uzdravovali nemocné a vyháněli démony. Byli soucitní, sebeobětující a milovali druhé, ale nebyli dosud způsobilí, aby byli jeho svědky!

Byli blízko, když potil kapky krve. Viděli ho viset na kříži a viděli jeho prázdnou hrobku poté, co byl vzkříšen. Jedli s ním a hovořili s ním v jeho oslaveném těle. Viděli Ježíše oděného do jeho věčné slávy, když byl na hoře. Viděli ho stoupat do nebe! A přesto stále ještě nebyli připraveni o něm svědčit!

Proč nemohl jít Petr k těm zdrceným zástupům v Jeruzalémě a okamžitě jim svědčit o vzkříšení? Neměl to snad z první ruky?
Potřebovali moc Ducha svatého.
Petr učinil mocné prohlášení před veleknězem: **„My jsme svědkové toho všeho a s námi Duch svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají" (Skutky 5, 32). Skrze slova, která Duch svatý promluvil Petrovými ústy, byli kněží „rozzuřeni a radili se, jako ho zabít" (Skutky 5, 33).**

Štěpán plný Ducha svatého kázal náboženským vůdcům: „Jste tvrdošíjní a máte pohanské srdce i uši! Nepřestáváte odporovat Duchu svatému, jako to dělali vaši otcové. **„Když to slyšeli, začali v duchu zuřit a zlostí zatínali zuby" (Skutky 7, 51, 54).**

Když povstaneš od hledání Boha plný Ducha svatého, můžeš se směle postavit před své spolupracovníky, před svou rodinu – před kohokoli – a tvé svědectví vyvolá jednu ze dvou reakcí. Buď budou volat: „Co musím učinit, abych byl spasen", anebo tě budou chtít zabít. Promluvíš slovo, které je rozzuří.

Pokud hledáš zázraky v kostele, budeš zklamán. Pokud bys býval navštívil Horní místnost pár hodin po závanu větru, poté co padl oheň a budova se zatřásla, a hledal bys zázrak, byl bys zklamán.

Přece závan Ducha svatého odvál všechny ty lidi ven na ulice a na tržiště! Býval by ses mohl ptát: „Kde je ta obnova, ten nadpřirozený závan? Vidím nějaké ohnivé jazyky?" A byl bys býval veden ven ke 120 svědkům na ulicích, kteří by kázali Ježíše v moci Ducha svatého! To je ta obnova – a vždycky bude! To je to vylití! Ten závan, ten oheň, ten Duch – nyní je to v Božích svědcích!

David Wilkerson

Modlitby 24-7 na novém web-u

Organizátoři Modliteb 24-7 v České republice spustili nové internetové stránky www.modlitby24-7.cz. Smyslem stránek je informovat o Modlitbách 24-7 a zároveň inspirovat a povzbuzovat k modlitbám v České republice.

„Na internetových stránkách naleznou čtenáři informace, co jsou Modlitby 24-7, kdo za nimi stojí, jak fungují a jak se každý může osobně zapojit. V rámci blogu chceme zveřejňovat některá svědectví z modlitebních místností o tom, jak Pán Bůh reaguje na naše modlitby a jak mění naše životy. Věříme, že to bude povzbuzením pro každého, kdo zápasí o svůj pravidelný modlitební život. Na stránkách budeme také uveřejňovat inspirativní nápady i modlitební náměty," uvedl Daniel Raška, vedoucí koordinátor 24-7.

Modlitby 24-7 jsou celosvětovým mezicírkevním modlitebním hnutím, které navazuje na odkaz Moravských bratří. Modlitby 24-7 fungují v České republice od roku 2007. Organizátoři připravují modlitební místnost, do níž chodí lidé v hodinových intervalech, a vytváří tak společně řetěz nepřetržitých modliteb.

Každá modlitební místnost má svou webovou stránku s tabulkou, kde si zájemci registrují svůj časový blok. Aktuálně je evidováno 33 modlitebních místností, kde se modlitební řetězy připravují.

Podtitulem Modliteb 24-7 je modlitba, misie a spravedlnost. Jako modlitebníci nechceme zůstat zavření někde v místnosti, ale prosíme Krista, aby proměnil naše srdce. Chceme být nositeli evangelia a zasazovat se o spravedlnost ve všech oblastech společnosti.

www.krestandnes.cz

Milé sestry,
prijmite, prosím, moje vysvetlenie a ospravedlnenie: Na konferencii som sa chcela za nás – bežných návštevníkov poďakovať a vyjadriť obdiv a uznanie všetkým, ktorí sa podieľali akýmkoľvek spôsobom na príprave skvelej sesterskej konferencie. Často som pomáhala, keď sme v zbore niečo organizovali, tak trochu viem, čo to obnáša. Žiaľ, použila som nevhodné slová, ktoré nakoniec vyzneli ako kritika vedenia, čo som si naozaj neuvedomila. Vyjadrenie ako „nikdy a nikto nepoďakuje" v tomto prípade nie sú pravdivé, lebo sesterský výbor si plní svoje (nielen) povinnosti čestne a svedomite a to, že som možno ja nepočula poďakovanie, nie je ich chyba, ale moja. Výbor vždy dbá na to, aby sa poďakoval. Mrzí ma to a prosím, prijmite moje úprimné ospravedlnenie.

Vlasta Bobuľová

Celorepubliková misijní sbírka BJB

Základní škola v Daggai v severním Kamerunu

Alespoň jednou za rok na misijní pole

„Ty tam možná být nemůžeš, ale tvá víra, štědrost a srdce ano." Na svatodušní neděli 8. června vyhlašuje Misijní odbor BJB misijní sbírku na podporu zahraničních projektů vedených Evropskou Baptistickou Misií.

V roce 2012 jsme z výtěžku misijní sbírky podpořili školu pro evangelisty v Kamerunu. V roce 2013 byla misijní sbírka určena projektu EBM na podporu základních škol v Kamerunu, které jsou napojeny na místní baptistické sbory. Jsme rádi, že i my, čeští baptisté, se tímto způsobem můžeme podílet na misii ve světě a podpořit naše bratry a sestry, kteří na různých místech světa naplňují Velké poslání, které nám Pán Ježíš svěřil. Věříme, že i tento rok budeme moci i díky vaší štědrosti nabídnout EBM finance na podporu jednoho z jejich projektů. Děkujeme všem, kteří se rozhodnou připojit k této misijní sbírce. Její výtěžek zašlete prosím na účet: 63112309/0800, variabilní symbol: MO: 911823

Za radu MO, Pavel Novosad

Bratr kazatel Jan Pospíšil slaví 70. narozeniny

Narodil se v roce 1944 v polském Tarnově v kazatelské rodině potomků českých exulantů v polském Zelově. Svůj život předal Pánu Ježíši Kristu již ve 12 letech...

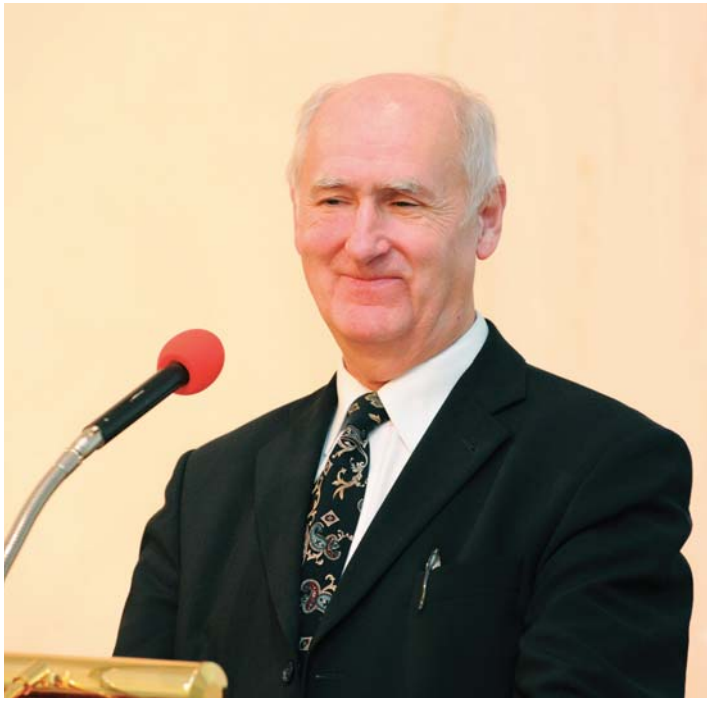

Po večerním studiu střední školy v době totality absolvoval Vysokou školu ekonomickou v Praze. V té době se angažoval ve znovuobnoveném odboru mládeže a vzhledem ke svému hudebnímu nadání také v doprovodné skupině pěveckého sboru JAS. Bratr Jan Pospíšil se v době svého civilního zaměstnání věnoval mnoha službám ve vikýřovickém sboru a od roku 1980 byl členem Ústřední rady BJB. V roce 1982 se stal kazatelem brněnského sboru. Po náhlé smrti tajemníka BJB bratra Stanislava Švece v roce 1984 byl povolán k převzetí jeho služby. V této nové funkci stál až do roku 1990. Na jaře téhož roku se potom ujal služby kazatele v Litoměřicích.
Po pěti letech velmi požehnané práce odešel v roce 1995 sloužit do sboru ve Vsetíně, v letech 2001–2004 pak sloužil v Brně a od roku 2004 v Pardubicích, Žatci a Lovosicích.
V letech 1995–1999 byl členem VV BJB v ČR. Bratra Jana Pospíšila věrně podporuje manželka Jiřina, rozená Bartošová. Mají čtyři děti: Zdeňka, Janu, Radka a Iva. Syn Radek Pospíšil je kazatelem žateckého sboru.

Jubilantovi jsme položili při příležitosti 70. narozenin několik otázek. Zde jsou jeho odpovědi:

Které události svého života vidíš při pohledu zpět jako nejdůležitější?

Jistě to, že jsem mohl vyrůstat v krásné a požehnané věřící rodině, obklopen láskou bratří a sester v prostředí vikýřovického sboru. Tam jsem mohl uvěřit a vyznat víru v Pána Ježíše Krista již ve dvanácti letech, a to v době, kdy můj tatínek byl jako kazatel ve vězení. Jistě, důležité bylo období mého studia v Praze, kdy jsem prožil Boží ujištění, že mne povolává do služby kazatele.
V závěru studia se rodila moje služba v nově vzniklém Odboru mládeže BJB. V roce 1972 jsem se oženil a během tří a půl let se nám narodily čtyři děti.
V roce 1980 jsem byl zvolen do Ústřední rady BJB v ČSSR.
V roce 1982 jsem po deseti letech zaměstnání nastoupil do služby kazatele v brněnském sboru. To byla naprosto zásadní a požehnaná změna v životě naší rodiny. V roce 1984 si Pán povolal na věčnost bratra Stanislava Švece a na jeho místo tajemníka ÚR BJB v ČSSR i Rady BJB v ČSR jsem nastoupil z pověření BJB.
Významnou událostí byl pád komunismu v roce 1989 a pak můj návrat do služby kazatele v Litoměřicích hned v následujícím roce.

Jak se ti, jako inženýrovi ekonomie, vstupovalo do kazatelské služby?

Když má člověk v srdci Boží povolání do této služby, není to tak těžké. A to jsem měl, takže jsem se na tuto službu těšil.
Zprvu jsem ovšem neznal ani čas, ani místo služby. Vstupoval jsem do ní s vědomím všech „rizik“, která je třeba na sebe vzít, ale s pokojem v srdci a s Božím ujištěním, že se smím spoléhat na Jeho vedení. Po boku mi stála moje skvělá manželka, v níž jsem vždy nacházel potřebnou oporu.
Rozhodnutí být v této službě jsem nikdy nelitoval a dosud nelituji. Služba Pánu je nádherná, i když ta cesta není vždy bezbolestná.

Z čeho jsi měl ve své službě v několika sborech a jako tajemník naší BJB největší radost?

Opravdu největší radost jsem vždy měl a dosud mám, když vidím přicházet duše v pokání k Pánu. Velikou radost jsem měl, když jsem mohl křtít postupně všechny své děti na vyznání víry v Pána Ježíše Krista. Měl jsem vždy radost z dělné spolupráce bratří a sester na půdě jednotlivých sborů, kde jsem mohl sloužit i v celé naší BJB a také po několik let v redakční radě Rozsévače. Měl jsem radost, když jsem cítil a prožíval, že lidé slouží s láskou Pánu!

Co bys rád při této příležitosti sdělil všem bratřím a sestrám?

Milí bratři a sestry, miluji vás a jsem za vás vděčen Pánu Bohu – a to za všechny, bez rozdílu! Zůstaňme věrni našemu Pánu a Spasiteli. Služme Mu stále s radostí a s vděčností! Pracujme svorně na místě, kam nás Pán staví.
Nenechme se ničím odradit! Hleďme na Pána a tam čerpejme inspiraci pro každé dobré dílo! Vždyť to máme už jen „kousek do nebe“! Přeji vám všem hojné Boží požehnání.

Rozhovor s bratrem kazatelem Janem Pospíšilem vedl Jan Titěra

Anketa - názor na časopis Rozsievač

Pri príležitosti výročia 100 rokov od 1. vydania Rozsievača sme pripravili pre účastníkov konferencie OS BJB malú anketu, ktorá obsahovala štyri otázky. K nim pripájame v stručnosti aj odpovede:

1. Co se vám v Rozsévači nejvíc líbí?

Nová obálka; úprava; pestrosť; široký záber tém a ponuka stále niečoho nového; fotografie; básne; svedectvá; každý mesiac nové tematické zameranie; správy zo zborov; je úžasné, že ešte stále vychádza; je pre všetky vekové kategórie.

Mohol by byť jednoduchší, a tým aj menej nákladný.

2. Co jste získali čtením Rozsévače?

Duchovný rast; duchovné povzbudenie; prehľad o činnosti v iných zboroch; história baptistov a našich zborov; potešenie a pokoj; rozšírenie biblických znalostí; účel a dôvod, prečo čítať Bibliu.

Len málo, niekedy tam nie je čo čítať; samé teologické rozbory – nezáživné články.

3. Co vás v Rozsévači nejvíc zaujalo?

Úvodníky; všetko, čo duchovne povzbudí; správy z rôznych podujatí a konferencií; rozhovory s jubilantmi; životopisy manželiek kazateľov uverejňované v predchádzajúcich rokoch; životné skúsenosti podložené vierou; nový vzhľad.

Bol by zaujímavejší, keby tam bolo menej dlhých článkov.

4. Čím byste mohli Rozsévači pomoci?

Príspevkami; modlitbami; financiami; napísať občas svedectvo; prekladmi napríklad z nemčiny; korektúrami.

Že ho asi prestanem odoberať.

Na záver mimo otázok boli takéto vyznania:

Jsem vděčná za všechny články a těším se každému novému číslu, čtu ho velice ráda.

Ďakujem Pánu Bohu za celý čas jeho vychádzania, za všetkých pracovníkov, ktorí ho verne pripravovali a pracovali na jeho tvorbe. Nech vás všetkých Pán Boh požehná a dá aj nových zanietených pracovníkov pre prácu na ďalšom pokračovaní vydávania tohto nášho časopisu.

Hľadáme nových prispievateľov/redaktorov

Našou túžbou je neustále skvalitňovať obsah Rozsievača. Hľadáme preto ľudí z ČR aj SR, ktorí by chceli vstúpiť do tejto služby v týchto oblastiach: – preklady správ a článkov zo sveta (anglický, resp. nemecký jazyk – krátke informácie zo zborového diania – rozhovory – spracovanie tematických článkov – fotoreportér. **Ak nemáte prax v danej oblasti, zabezpečíme vám zaškolenie. Potrebujeme vás :-)**

Zasílání příspěvků

Své příspěvky můžete zasílat na adresu rozsievac@baptist.sk i dopředu! Vaše články zařadíme podle témat.

Články, prosíme, zasílejte v řádkování 1,5, s použitím písma Times New Roman, velikosti 12. Texty nijak neupravujte, nemusíte je zarovnávat na střed, pište plynule bez odklepávání „entrem" na konci řádků. Dokumenty prosím posílejte ve formátu doc, ne jako docx. Texty na inzerci prosím zasílejte bez grafické úpravy, náš grafik váš inzerát upraví a zařadí na stránku. Pod text vždy napište autora článku, případně prameny, z nichž jste čerpali. Pokud možno, zašlete k článku fotografie, zvláště jedná-li se o ohlasy z akcí vašich sborů, blahopřání apod. Fotografie pro tisk by měly být zaslány v nejvyšší možné kvalitě rozlišení ve formátech JPEG, EPS nebo TIFF. Nevkládejte je do textu, zašlete je zvlášť. Pokud budete posílat inzerci zpracovanou v PDF, převeďte písmo do křivek a PDF vytvořte ve vysoké kvalitě pro tisk, nejlépe i s ořezovými značkami. Jinak zasílejte inzerci ve formátu doc. (word)!

Upozornění:

Za obsahovou a stylistickou stránku textů vydaných v Rozsévači odpovídá autor.

Redakce si vyhrazuje právo příspěvek krátit, upravovat, případně neuveřejnit a neodpovídá za obsah uveřejněných inzerátů.

Všechny články procházejí jazykovou úpravou.

Děkujeme za pochopení a těšíme se na vaše příspěvky!

Témata příštích vydání:

7 - Z lavíc do ulíc – evanjelizácia
Uzávierka príspevkov: 6. 6. 2014

8 - Integrita nášho života
Uzávierka príspevkov: 6. 7. 2014

9 - Smrť - súčasť života
Uzávierka príspevkov: 6. 10. 2014

10 - Na zemi ako v nebi
Uzávierka príspevkov: 6. 11. 2014

Rádio7
vysiela pre vás

- **kresťanskú hudbu**
- **témy a poradenstvo**
- **svedectvá zo života**
- **spravodajstvo**

Počúvajte nás a staňte sa naším partnerom!

č.ú.: 2629010483/1100

Bratislava: **103,6 MHz**
Nové mesto n. V.: **107,4 MHz**
Banská Bystrica: **107,7 MHz**

www.radio7.sk

rádio 7

NOEMI - pobyty pro nezadané křesťany

Bližší informace a přihlášky: u organizátorů jednotlivých pobytů

LETNÍ PRÁZDNINOVÝ POBYT - STARŠÍ MLÁDEŽNÍCI

Kontakt: j.brunova@seznam.cz
Kdy: 26.7. - 2. 8. 2014
Letní dovolená: 26.7. - 2. 8. 2014. Organizátory jiných akcí prosím - pokud to lze - o skloubení termínů tak, aby se termíny nepřekrývaly. Tentokrát bude dovolená uprostřed republiky na Vysočině, v Pusté Rybné.
Kontakt: Tel. č.: +420 777 695 080. E-mail: j.brunova@seznam.cz. www.stkm.cz
Vaše případné dotazy rádi zodpovíme na kontaktním telefonu.

Seznamovací akce

Kontakt: uhcpr@seznam.cz
Během roku 2014 se bude konat několik akcí pro různé věkové kategorie.
Informace a přihlášky: uhcpr@seznam.cz, případně na tel. +420 731 646 898.
Organizuje: Centrum pro rodinu, Uherské Hradiště.
Přihlášky: zašlete vaše křestní jméno + věk + město (obec) + druh nejvyššího dosaženého vzdělání (VŠ, SŠ, Učební obor).

Podzimní zájezd do Izraele

28. října do 9. listopadu 2014 – prodloužíte si léto.

Touží se tam s vámi setkat Ten, kterému je tato malá zemička pozemskou vlastí, navěky spjatou s Jeho životem a spásným dílem.

Informace: Ludmila Hallerova, Ve Vilách 7, 140 00 PRAHA 4 – Michle
Telefon: 242 428 814; 774 572 671, Email: hallerova@volny.cz

Přihlášky do 15. srpna 2014

Ježiš Kristus – centrum viery

Zbierka kázní, vyučovaní a prednášok kazateľa a učiteľa evanjelikálneho kresťanstva Pavla Hanesa, známeho svojím kristocentrickým a kontextovým prístupom k štúdiu Biblie.

Ide o ojedinelú zbierku zvukových nahrávok zatriedených podľa tém. Predstavuje príležitosť skvelého štúdia pre tých, ktorých zaujíma „kresťanský život s Bibliou v rukách a pohľadom upretým na Krista".

Doc. ThDr. Pavel Hanes, PhD. vyučuje na KETM od jej založenia v roku 1993. Je garantom filozofie pre teológov a starozmluvných predmetov, vyučovaných v rámci študijného odboru č. 2.1.12 teológia. (bakalár evanjelikálnej teológie a misie, magister evanjelikálnej teológie). Ide o tieto predmety: hebrejčina, exegéza SZ, teológia SZ, starozmluvný seminár, úvod do filozofie pre teológov, dejiny filozofických systémov. Okrem toho vyučuje výberové predmety: Úvod do experienciálnej teologickej literatúry a Kresťanský apologéta.

Názov: Ježiš Kristus – centrum viery
Autor: Doc. ThDr. Pavel Hanes, PhD.
Zozbieral: Jozef Križovenský
Cena: 10,- € s poštovným
formát: 4 × DVD nosič v DVD obale so 724 prednáškami vo formáte mp3, vhodné do počítača, mp3 prehrávača alebo mobilu.
Objednávky a informácie: krizovensky@gmail.com

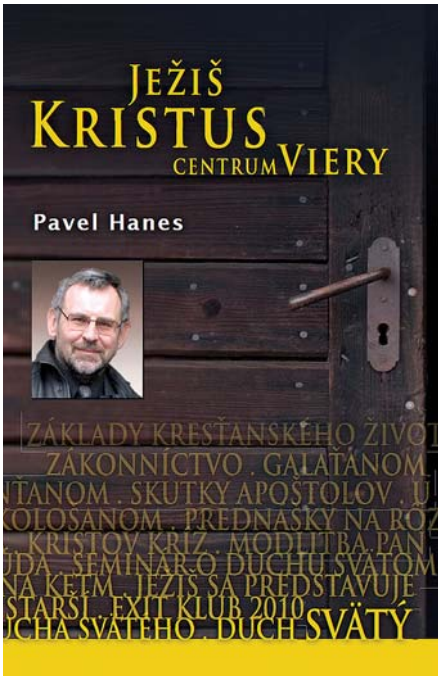

„Vždy majme na pamäti, aby v centre pozornosti bol Ten, kto bol za nás ukrižovaný a pre nás vzkriesený – Pán Ježiš Kristus."
(Doc. ThDr. Pavel Hanes, PhD.).

Obnovenie Rozsievača v rokoch 1969–1978

*„**Prosíme svého Pána, aby Rozsievači na jeho cestu dal své požehnání, aby nemusel často rozsévat do trní, na ušlapanou cestu a na skálu, ale raději do půdy úrodné**.“*
Toto sú slová nového šéfredaktora Pavla Titěru v Rozsievači 1/1969, ktorý vyšiel prvýkrát po tom, ako bolo v roku 1952 jeho vydávanie komunistickou mocou zakázané. Obdobie „temna“ trvalo 17 rokov.

Pražská jar 1968

Po vyše desaťročí prenasledovania, perzekúcií a snahách komunistického režimu utlmiť duchovný život počas 50-tych rokov v našich zboroch prichádzalo pomaly obdobie, keď útlak slabol, a na jar v roku 1968 došlo k viacerým politicko-demokratizačným spoločenským zmenám. V tlači bola zrušená komunistická cenzúra, ľudia sa zrazu cítili slobodne.
Bol to okamih, v ktorom brat kazateľ Pavel Titěra videl veľkú príležitosť obnoviť viaceré činnosti, ktoré nášmu bratstvu boli odopierané. Jedným z nich bolo obnovenie Rozsievača. Bolo to veľké množstvo prebdených nocí, modlitebných a aj organizačných zápasov. V auguste 1968 bolo Československo obsadené okupačnými vojskami, čo zvyšovalo naliehavosť úsilia dosiahnuť zmeny, pokiaľ to ešte bolo možné, lebo sloboda sa opäť pomaly strácala.

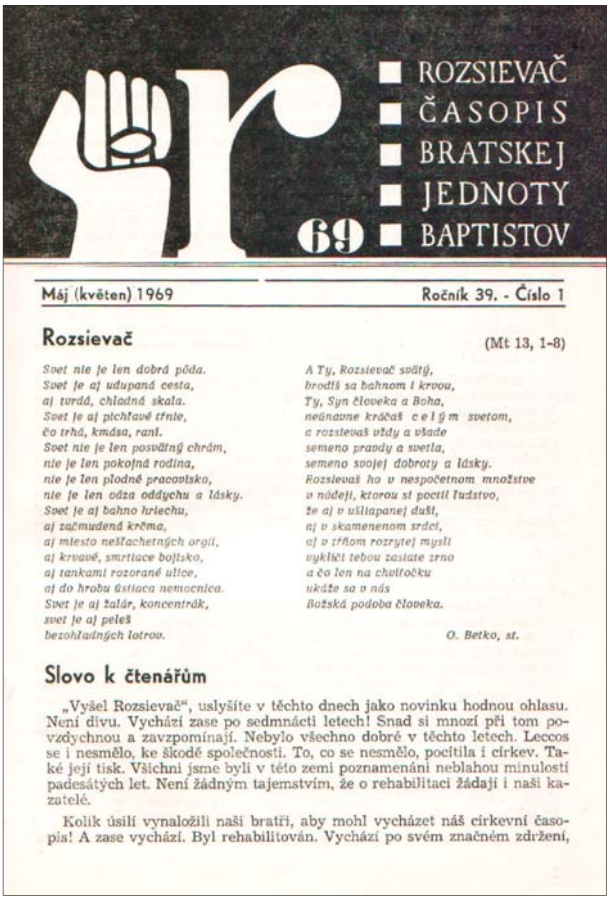
ROZSIEVAČ
ČASOPIS
BRATSKEJ
JEDNOTY
69
BAPTISTOV

Máj (květen) 1969 — Ročník 39. - Číslo 1

Rozsievač (Mt 13, 1-8)

Svet nie je len dobrá pôda.
Svet je aj udupaná cesta,
aj tvrdá, chladná skala.
Svet je aj pichľavé tŕnie,
čo trhá, kmása, rani.
Svet nie je len posvätný chrám,
nie je len pokojná rodina,
nie je len plodné pracovisko,
nie je len oáza oddychu a lásky.
Svet je aj bahno hriechu,
aj začmudená krčma,
aj miesto nešľachetných orgií,
aj krvavé, smrtiace bojisko,
aj tankami rozorané ulice,
aj do hrobu ústiaca nemocnica.
Svet je aj žalár, koncentrák,
svet je aj peleš
bezohľadných lotrov.

A Ty, Rozsievač svätý,
brodíš sa bahnom i krvou,
Ty, Syn človeka a Boha,
neúnavne kráčaš celým svetom,
a rozsievaš vždy a všade
semeno pravdy a svetla,
semeno svojej dobroty a lásky.
Rozsievaš ho v nespočetnom množstve
v nádeji, ktorou si pocítil ľudstvo,
že aj v ušliapanej duši,
aj v skamenenom srdci,
aj v tŕňom rozrytej mysli
vyklíči tebou zasiate zrno
a čo len na chvíľočku
ukáže sa v nás
Božská podoba človeka.

O. Betko, st.

Slovo k čtenářům

„Vyšel Rozsievač“, uslyšíte v těchto dnech jako novinku hodnou ohlasu. Není divu. Vychází zase po sedmnácti letech! Snad si mnozí při tom povzdychnou a zavzpomínají. Nebylo všechno dobré v těchto letech. Leccos se i nesmělo, ke škodě společnosti. To, co se nesmělo, pocítila i církev. Také její tisk. Všichni jsme byli v této zemi poznamenáni neblahou minulostí padesátých let. Není žádným tajemstvím, že o rehabilitaci žádají i naši kazatelé.

Kolik úsilí vynaložili naši bratři, aby mohl vycházet náš církevní časopis! A zase vychází. Byl rehabilitován. Vychází po svém značném zdržení,

Prvé číslo

V máji 1969 vyšlo prvé číslo obnoveného Rozsievača. Prvé redakčné rady boli v byte manželov Dvořákovcov v Bratislave. Podmienky boli stiesnené a improvizované, ale o to viac bolo nadšenia pre túto prácu. Na náročnosť jeho prípravy poukazuje aj to, že vychádza oneskorene. Problémy boli s nájdením spoľahlivej tlačiarne, ktorá by tlač mohla realizovať pravidelne. Prvé číslo bolo vytlačené vo Valašskom Meziříčí, druhé a tretie v Brne. Až v roku 1970 prevzala tlač firma Polygrafia v Prahe, v ktorej sa tlačilo až do roku 1975. Oficiálna adresa redakcie bola v Brne (domovský zbor P. Titěru), administrácia v Prahe.
Formát Rozsievača ostal rovnaký ako pred jeho zrušením. Výrazne sa však zmenilo jeho grafické stvárnenie, ktorého autorom bol br. Juraj Hovorka. V hlavičke titulky bola štylizovaná ruka rozsievača so symbolom zrna. Aj vo vnútri časopisu sa používalo viacero grafických symbolov a relatívne veľa fotografií. Číslovanie strán bolo realizované podobne ako v minulosti. Prvé číslo končilo stranou č. 16 a druhé sa začínalo stranou 17, teda číslovanie

Pavel Titěra

na seba nadväzovalo a po zviazaní celého ročníka vytváralo vlastne knihu so 160 stranami.

O čom sa písalo

Prvé ročníky tohto obdobia sú charakteristické slobodným vyjadrovaním, radosťou z možností, ktoré sa vytvorili. Veľa článkov reaguje na dianie v zahraničí alebo na zahraničné návštevy u nás. Mimoriadnou udalosťou bola Európska konferencia baptistov vo Viedni v roku 1970, ktorej sa vďaka ešte relatívne otvoreným hraniciam mohlo zúčastniť sedemsto účastníkov z Československa. Hlavným hosťom bol brat Billy Graham z USA.
Výraznou črtou nového Rozsievača bola časť s logom „**rm**“, teda **r**ubrika **m**ladých, v ktorej sa nachádzali krátke tematické články a zamyslenia, študijné pomôcky, ale aj rubrika pre deti, rébusy, básne a veľa iného.
V úvodníku rubriky mladých V. Dvořák napísal:
„Dnes, keď zase svitá aj tlačenému slovu, stali sa z nás dve generácie. Ale Slovo nezostarlo. Prenieslo do života vás mladých vychovaných v Božom duchu,

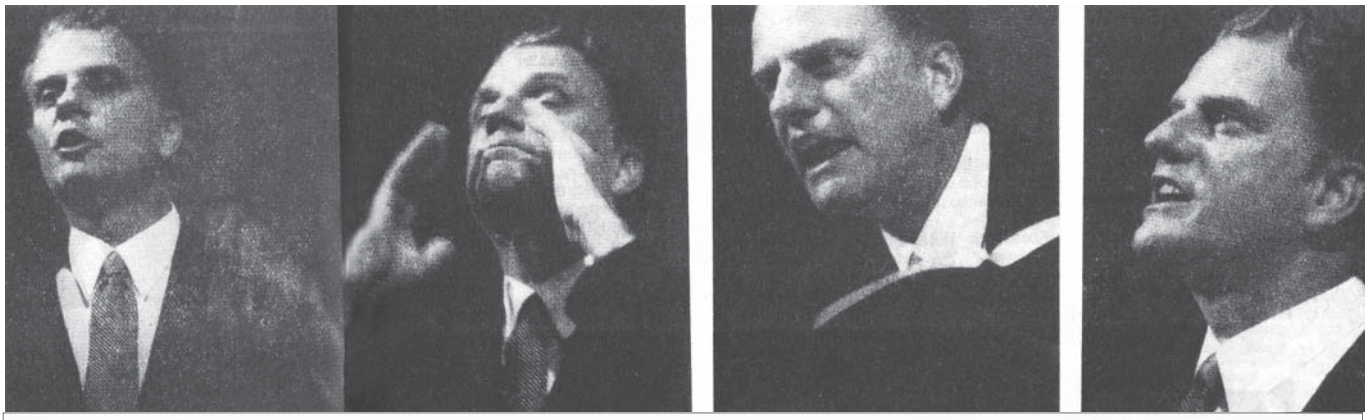

BILLY GRAHAM VO VIEDNI

Európsku konferenciu baptistov vo Viedni v auguste 1969 navštívil evanjelista dr. Billy Graham. Konferenciu v posledný deň uzavrel mohutnou evanjelizáciou.

Jeho prejav, postavený na kontraste zmien vo svete a Božej stálosti, bol jasným svedectvom Pravdy. Mení sa vlády, usporiadanie sveta, do popredia vystupuje problém preľudnenia, nemení sa však Božia prirodzenosť, Božie Slovo, jeho zákony, nemení sa Boží cieľ – kráľovstvo Božie.

Z tohto zhromaždenia vám prinášame fotografickú reportáž br. Kamila Vyskočila.

ktorí ste odchovancami aj nositeľmi Slova. Dnes zase máte možnosť tlačiť živé slová, správy, povzbudenia, príbehy o víťazstvách aj problémoch života mladých kristovcov."

Dá sa povedať, že rozsah mládežníckych rubrík alebo príloh vždy odrážal mieru slobody, ktorá bola v spoločnosti. Posledná rubrika „rm" je v decembrovom čísle z roku 1972...

Postupne sa s rastúcou intenzitou komunistickej normalizácie z Rozsievača vytrácajú spontánne informácie o dianí v zboroch doma aj v zahraničí, aktuálne svedectvá a reakcie na spoločenské dianie. Pribúdajú historické pohľady, gratulácie, duchovné a biblické úvahy.

„Kdo rozsévá skoupě, skoupě bude i sklízeti; kdo však rozsévá požehnaně, požehnaně bude také sklízeti. Každý ať dá, jak si umínil v srdci, ne s lítostí nebo z donucení. Vždyť Bůh miluje toho, kdo dává radostně" (2K 9,7).

Rozsievač 5/1970

Redaktori Rozsievača

Brat Pavel Titěra mal pri obnovovaní Rozsievača neľahkú úlohu. Bolo potrebné nanovo vybudovať kolektív redaktorov a dopisovateľov, čo sa z Božej milosti aj podarilo. Popri menách ako Ondrej Betko st., Milan Šramo sa za článkami objavujú nové mená ako Vlastimil Pospíšil, Vladimír a Ružena Dvořákovci, Ján Šaling, Stanislav Švec, Emil Kráľ, Jan Titěra, M. Pohlová. Viacero kvalitných ilustračných fotografií dodával Boris Vyskočil. Prispievateľmi boli aj mnohí ďalší kazate-

Emil Kráľ

lia. Podklady pre tlačiareň pripravoval br. Ondrej Betko starší a prácu výkonného redaktora vykonával br. Emil Kráľ.

V roku 1976, keď br. Betko náhle odišiel do nebeskej vlasti, sa práce technického redaktora ujal jeho syn br. Ľudovít Betko.

Problémy doby

Rozsievač sa stal vo svojej dobe nanovo aktuálnym v miere, aká mu bola dovolená. V nasledujúcich rokoch mali členovia redakčnej rady neľahkú úlohu, lebo hľadali spôsoby, ako zvestovať čitateľom Božie pravdy aj v obmedzených podmienkach, keď štát vydávanie Rozsievača síce už nezakazoval, ale obmedzoval počet výtlačkov. Ako príklad uvádzame nasledujúce vyjadrenie redakcie:

„Do redakce Rozsievače přicházejí dopisy, které její členy potěší a povzbudí. Dýchají láskou a vděčností za časopis, který již trvale získal důvěru u svých čtenářů a našel si cestu k jejích srdci. Žel, nevychází ještě v dost vysokém nákladu, aby uspokojil přání stát se jeho pravidelným odběratelem. O zvýšení nákladu usilujeme a věříme, že ne bezvýsledně..."

Napriek povinným článkom, ktoré mali odrážať „spoločenskú angažovanosť" kresťanov, Rozsievač stále rozsieval duchovné semeno:

„Jsme voláni ke službě a ke svědectví, k tomu, abychom byli vyznávajícími křesťany. Být vyznavačem znamená nabídnout své životy světu, aby v nich všichni lidé mohli číst evangelium. Křesťanský život, život Božího svědka jest příkladem Božího Slova do činů a do života. Zástupy lidí kolem nás musí z našich životů číst, co je napsáno v našich srdcích – evangelium spasení, odpuštění, smíření a lásky, evangelium Boží milosti. Musí poznat, že svědectví evangelia, které plyne z našich úst, je pravdivé a pravé, že je dosvědčeno mocí Boží, která změnila naše životy."

Z konferenčného referátu S. Šveca z roku 1978.

Spracoval S. Kráľ

Jsem Dnešek

Přišel jsem k tobě
dnešního jitra.
Vyšel jsem svěží
z ruky Boží.

Jmenuji se Dnešek.

Jsem čistý a bílý.
Dotkneš-li se mne
poskvrněnými prsty,
moje krása bude zmařena.
Ušlechtilé myšlenky
mne oslaví.
Laskavé slovo ozáří mne
nejsvětlejším světlem,
skutek lásky spojí mne
s věčností.
Radostný úsměv ozdobí mne
barvami svítání.

Brzo budu Včerejškem.

Užiješ-li mne správně
a moudře,
budu krásným,
pěkným místem tvého života,
na kterém vzpomínky zálibně
spočinou.
Zneužij mne a budu ošklivou,
znetvořenou věcí,
která se jmenuje Lítost a Žal.
Tvůj i můj Pán praví:
„Synu, jdi dnes a pracuj
na vinici mé.“
Jsem zde, použij mne.
Věčnost bude obohacena
nebo ochuzena
tebou a mnou.
Jsem Dnešek.

Z angl. Od E. C. Bairda
(Rozsievač 1/1970)

Za fotografie publikované v tomto čísle pekne ďakujeme. Ich autormi sú: M. Horáčková, www.christianphotos.net, www.fotky-foto.sk, www.shutterstock.com, BigPhoto a archív redakcie.